

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

สภาพสังคมในศตวรรษที่ 21 ที่มีการดำเนินชีวิตอย่างซับซ้อน มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การปรับตัวและพัฒนาตนเองให้เท่าทันจึงเป็นสิ่งจำเป็น การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนานักเรียน โดยมีครูเป็นกลไกหลัก ดังนั้นครูต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เพื่อการออกไปดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม 2) ทักษะด้านสารสนเทศ และ 3) ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ โดยในทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมมีรายละเอียดซึ่งประกอบไปด้วย 3 ทักษะสำคัญ คือ 1) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม 2) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา และ 3) การสื่อสารและการร่วมมือ (สุทธิวรรณ ดันติรจนาวงศ์. 2560 : 2846 - 2847)

วิธีการดำเนินชีวิตในสังคมมนุษย์ซึ่งจะต้องใช้การคิดเพื่อแก้ปัญหาอยู่เสมอ ทักษะและกระบวนการคิดแก้ปัญหามีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ทักษะแก้ปัญหานี้จะทำให้เราใช้ชีวิตในสังคมที่ซับซ้อนได้เป็นอย่างดี การที่จะเป็นผู้ที่มีทักษะการแก้ปัญหานั้นจะต้องเป็นคนรู้จักคิด มีสติปัญญา มีทัศนคติและค่านิยมนั้น การเป็นผู้ที่เข้าใจสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมทางสังคมก็เป็นสิ่งจำเป็นไม่น้อย ในสังคมยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และมีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว ทำให้สภาพแวดล้อมและสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ในอดีตสังคมไทยเป็นสังคมแบบเกื้อกูลกัน ซึ่งในปัจจุบันกลายเป็นสังคมที่มีการแข่งขันและต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดตลอดเวลา ผู้ที่มีความสามารถในการแก้ปัญหาก็จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับกุลกาญจน์ สุวรรณรักษ์ (2562 : 129) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการคิดแก้ปัญหานั้นหนึ่งในทักษะ ในศตวรรษที่ 21 สำคัญต่อวิธีการดำเนินชีวิตในสังคมมนุษย์ ซึ่งจะต้องใช้การคิดเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ทักษะและกระบวนการคิดแก้ปัญหานั้นเป็นทักษะที่เกี่ยวข้องและมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตได้เป็นอย่างดี

นอกจากทักษะการคิดแก้ปัญหามีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ทักษะการคิดแก้ปัญหายังเป็นเป้าหมายหนึ่งที่สำคัญของการเรียนการสอนในสาระคณิตศาสตร์และถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ เพื่อทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสังคมคือ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ด้านที่ 1 คือ ด้านการเรียนรู้และนวัตกรรมในทักษะข้อที่ 2

การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา ดังนั้นทักษะการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนจะส่งผลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการคิดแก้ปัญหาจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์มีแนวโน้มลดลง ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (PISA) ครั้งล่าสุด คือปี 2561 ในด้านความฉลาดรู้ด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งในด้านนี้จะวัดความสามารถของแต่ละบุคคลในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ และสามารถแปลงปัญหาใช้คณิตศาสตร์ และตีความผลลัพธ์ทางคณิตศาสตร์เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาในบริบทของโลกชีวิตจริง รวมถึงการใช้แนวคิด กระบวนการ ข้อเท็จจริง และเครื่องมือทางคณิตศาสตร์เพื่อบรรยาย อธิบาย และคาดการณ์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนไทยทำคะแนนได้เป็น 419 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development OECD) ที่ได้คะแนนเฉลี่ยถึง 489 คะแนน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2564 : 61 - 63) สอดคล้องกับผลการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาคณิตศาสตร์ ในระดับชาติ ปีการศึกษา 2561 มีคะแนนเป็น 30.04 คะแนน ปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเป็น 26.73 คะแนน และปีการศึกษา 2564 มีคะแนนลดลงเป็น 24.47 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). ออนไลน์. 2564) จากปัญหาดังกล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่าทักษะการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนไทยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนา ผู้สอนจึงควรพัฒนาวิธีสอนหรือนำกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้ นักเรียนเกิดทักษะการคิดแก้ปัญหาได้ดีมาใช้ในการเรียนการสอนด้วย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว การพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ จำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง จากการฝึกปฏิบัติ ฝึกให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหา ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ (Guided Inquiry) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่อยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ซึ่งเป็นกระบวนการที่นักเรียนจะต้องสืบค้น เสาะหา สืบค้น ตรวจสอบ และค้นคว้าด้วยวิธีต่าง ๆ จนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการรับรู้ความรู้นั้นอย่างมีความหมาย และสามารถสร้างองค์ความรู้ของนักเรียนเอง (เวชฤทธิ์ อังคนะภัทรขจร. 2555 : 95) สอดคล้องคำกล่าวของชวาซ และเวกวีเร่ (Schwarz and Gwekwerere. 2007 : 158 - 186) ที่ว่าการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ เป็นกระบวนการที่สนับสนุนให้นักเรียนสามารถวิเคราะห์ สร้างแนวคิด และขยายความคิดของตนเองจนเกิดความเข้าใจ เกิดเป็นมโนทัศน์ในรูปแบบของตนเอง จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการ

ทางวิทยาศาสตร์ และครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาที่เป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนในสาระคณิตศาสตร์ได้ นีร์ริช ทองสะอาด (2554 : 30) ได้อธิบายโดยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ (Guided Inquiry) พัฒนามาจากหลักการสืบเสาะของซัคแมน (Suchman) โดยลาสเล, แมสเซนสกี และลอร์เลย์ (Lasley, Matczynski and Rowley) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องใช้ทักษะการสังเกต การสำรวจ การตั้งคำถาม การคาดการณ์และการตรวจสอบ เพื่อให้นักเรียนเกิดการค้นพบความรู้ใหม่ โดยอาศัยมโนทัศน์เดิมของตนเองและชุดคำถามจากผู้สอนที่ทำหน้าที่นำนักเรียนไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ และทำให้นักเรียนสร้างมโนทัศน์ขึ้นใหม่

การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำได้มีการพัฒนาขึ้นใหม่ในภายหลัง โดยคูเธา และคณะ (Kuhlthau and et al) ที่ได้นำเสนอกระบวนการของสืบเสาะเชิงแนะนำไว้ใน ปี 2012 ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเปิด 2) ขั้นตั้งคำถาม 3) ขั้นสำรวจ 4) ขั้นวินิจฉัย 5) ขั้นหาข้อสรุป 6) ขั้นสร้างการเรียนรู้ 7) ขั้นแบ่งปันการเรียนรู้ และ 8) ขั้นประเมิน (Kuhlthau and et al. 2012 : 16) ซึ่งจากการศึกษาเอกสารสามารถสรุปได้ว่ากระบวนการขั้นตอนสืบเสาะเชิงแนะนำ ของคูเธา และคณะ มีความแตกต่างจากนักการศึกษาอื่น ๆ ที่ได้นำเสนอไว้ก่อนหน้านี้ที่นำเสนอขั้นตอนไว้เพียง 3 ขั้นตอนเท่านั้น นอกจากนี้คูเธา และคณะ (Kuhlthau and et al. 2012 : 32) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำนี้สามารถทำให้นักเรียนเกิดการประสานความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ของนักเรียนกับมวลความรู้และประสบการณ์ของหลักสูตรสถานศึกษาจนทำให้นักเรียนเกิดองค์ความรู้ขึ้นมาใหม่กับตนเอง จากข้อสรุปนี้หากการสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเองเกิดขึ้นกับนักเรียนแล้ว จะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

จากความสำคัญของทักษะการคิดแก้ปัญหาและปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแนวโน้มลดลง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวทางการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำมาวิจัยเพื่อศึกษาอิทธิพลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำตามแนวทางของคูเธา และคณะ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ในการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ ก่อนเรียนกับหลังเรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ ก่อนเรียนกับหลังเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ประโยชน์ของการวิจัย

ทำให้นักเรียนเกิดสมรรถนะและทักษะแห่งอนาคต สามารถคิดแก้ปัญหาได้อย่างมีขั้นตอน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ทำให้ผู้สอน ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำและเกิดความเชื่อมั่นในการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องอัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์ในวิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนรายวิชาคณิตศาสตร์ หรือรายวิชาอื่น ๆ ในการนำไปใช้เพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ไว้ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์เขตภาคกลาง และภาคตะวันออก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 207 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ดำเนินการสุ่มกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม และใช้การสุ่มอย่างง่าย โดยได้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน และ 31 คน ตามลำดับ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ วิธีการจัดการเรียนรู้ จำแนกเป็น 2 วิธี ได้แก่

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ทักษะการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ

2.1.1 ความสามารถในการระบุปัญหา

2.1.2 ความสามารถในการวางแผนแก้ปัญหา

2.1.3 ความสามารถในการดำเนินการแก้ปัญหา

2.1.4 ความสามารถในการตรวจสอบผล

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาในหลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่พัฒนาปรับปรุงโดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เป็นหลัก

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 รวมเวลาเรียน ทั้งหมด 12 ชั่วโมง ทำการสอนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี Constructivism ในแนวทางของคูธา และคณะ (Kuhlthau and et al) โดยสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน 12 ชั่วโมง โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เปิด (Open) เป็นการเปิดประเด็นในสิ่งที่นักเรียนสนใจและทำให้นักเรียนเกิดประเด็นปัญหาที่ต้องการหาคำตอบเพื่อแก้ปัญหานั้น แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียน

ขั้นที่ 2 ดุ่มดำ (Immerse) เป็นการทำให้นักเรียนใช้ความรู้เดิมที่มีในการทำความเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วทำให้นักเรียนเกิดแนวทางในการศึกษาความรู้ใหม่เพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่กระบวนการแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 สำรวจ (Explore) นักเรียนศึกษา หาความรู้หรือกระบวนการแก้ปัญหาตามแนวทางที่ได้ตนเองกำหนดไว้

ขั้นที่ 4 วินิจฉัย (Identify) หุคการสำรวจค้นคว้า นำสิ่งที่ได้ศึกษามาทั้งหมด มาร่วมกันอภิปรายถายแลกเปลี่ยนกันในกลุ่ม พร้อมกับเรียบเรียงแนวคิด หากพบว่าความรู้ที่ศึกษามา ยังไม่เพียงพอบางประเด็น ผู้สอนแนะนำให้ศึกษาเพิ่มเติม

ขั้นที่ 5 หาข้อสรุป (Gather) เป็นการที่นักเรียนจะรวบรวมข้อมูล แนวคิด ที่ได้ศึกษามาทั้งหมด นำมาคัดสรรให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปสู่การแก้ปัญหา นักเรียนศึกษาเชิงลึกแล้วเลือกแนวทางที่มีประโยชน์ที่สุด

ขั้นที่ 6 สร้างการเรียนรู้ (Create) เป็นการนำข้อสรุปจากขั้นตอนที่ 5 มาสร้างเป็นแนวทางการแก้ปัญหาของกลุ่มตนเอง พร้อมกับการทำความเข้าใจในกระบวนการแก้ปัญหานั้นของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มโดยอาจเป็นการทำแบบฝึกที่มีลักษณะปัญหาคล้ายคลึงกันให้เกิดความมั่นใจ เพื่อเตรียมตัวในการนำเสนอต่อไป

ขั้นที่ 7 แบ่งปันการเรียนรู้ (Share) แต่ละกลุ่มออกไปนำเสนอแนวทางการแก้ปัญหา แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกลุ่ม

ขั้นที่ 8 ประเมิน (Evaluate) เป็นการประเมินความสำเร็จของนักเรียนว่าเป็นไปตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่

การจัดการเรียนรู้แบบปกติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ตามคู่มือของสถาบัน ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นทบทวนพื้นฐานความรู้เพิ่ม
2. ขั้นสอนเนื้อหาใหม่
3. ขั้นฝึกทักษะ
4. ขั้นนำความรู้ไปใช้
5. ขั้นประเมินผล

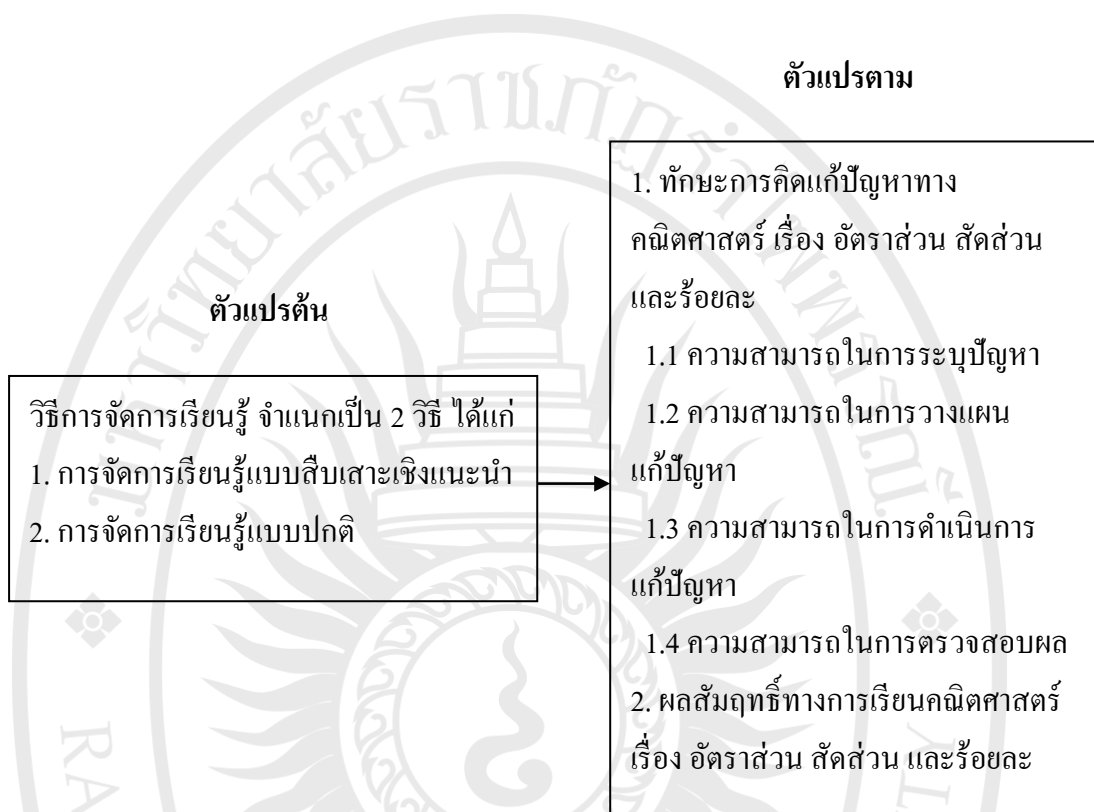
ทักษะการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ โจทย์วางแผน ดำเนินการตามแผนและตรวจสอบผล ซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบวัดทักษะการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ ซึ่งสามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หมายถึง นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์เขตภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่สถานศึกษาที่ประกอบไปด้วย

- 1) วิทยาลัยนาฏศิลป์ (สาขลา) 2) วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี 3) วิทยาลัยนาฏศิลป์ปทุมธานี
- 4) วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี และ 5) วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ มีทักษะการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องอัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องอัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ มีทักษะการคิดแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องอัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะเชิงแนะนำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องอัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี